

Nový Jeruzalém č. 7/2024

Zpravodaj pro **295.** prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh) **v Kunštátě – v úterý 16. července 2024 v 18 hodin.**

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Olešné:

Ve čtvrtek 16. června 2024 na mši svaté při pouti NJ bylo cca 120 věřících. Pán Bůh zaplat' za obětavou službu šesti kněží při udílení svátosti smíření a za mši svatou.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji**
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Promluva P. Karla Janů při pouti Nový Jeruzalém v Olešné:

Bratři a sestry! V evangeliu jsme slyšeli o **touze Boha - Krista, který chce přijít ke každému člověku**, k druhým lidem. Nedělá to tak, že by jenom obíhal tu krajinu. Tam se krásně ukazuje, jak chce tuto lásku žít a přicházet i **skrze naše životy k těm druhým**. Právě proto je tak důležité **osobně poznávat Pána Boha**. Ta naše zkušenost s Ním. Abychom žili s živým Bohem a ptali se Ho, tak nějak jednotlivě: **"Pane co chceš pro tohoto člověka v této situaci?"** Abychom nenesli jenom ty svoje přání a představy, ale **abychom nesli Boha a jeho Lásku**, protože to je ta největší, kterou máme. Jak jsme slyšeli na začátku našeho vyznávání: "Pán s vámi." Jestliže moje láska bude Boží, **jestliže já přijmu tuto lásku k sobě** v té plnosti, tak je člověk šťastný a **je schopný ji bez zraňování předávat dál**. Jeden ze znaků naší církve je, že je apoštolská. Ona nás posílá. Protože ona touží přijít všude a ke všem. Svátý apoštol Pavel říká: "Celé tvorstvo nedočkavě čeká a úpí, až se Boží synové a dcery zjeví ve slávě." Tou slávou je samotný Bůh a ta sláva může být na nás natolik otevřená a natolik naplněná, nakolik Bohu otvíráme svůj život. Je to cíl obnovy stvoření i srdce života nás lidí. Proto máme to první přikázání, aniž by nám bralo naši svobodu anebo naši důstojnost: "V jednoho Boha věřití budeš." Protože náš Bůh nás vede k plné lidské důstojnosti Božích synů a dcer. **Bůh není ten, kdo by se někam cpal, který by nám něco bral, který by chtěl mít všechno pod kontrolou**, tak jak jsme to slyšeli minulou neděli, jak se někdy Pánu Bohu dává ten obraz, jakoby on byl ten zlý. **Ale on je ten, který touží po našem štěstí**. My to prožíváme, **jestliže máme někoho opravdově rádi - pak toužíme po jeho štěstí**. Tak to je obraz Boží lásky. Bůh stojí za vším stvořením. On stvořil tento svět, abychom ho prožívali a měli jako náš domov. **On stojí za naším životem, za našimi vztahy, za vším tím krásným**. Vidíme, že ta nedokonalost, která tady je, to není, že Bůh se naštvál a dělá něco proti nám, ale je znakem toho, že tam Bůh chybí. Tam je nějaká uzavřenost, ať už v mém srdci nebo v tomto světě. A jak říká svátý Augustin, po dlouhé zkušenosti svého života, kdy si myslel, tady to bude dobrý, tady dosáhnou něčeho, kdy budu konečně šťastný. Tak jak toužíme ve svém životě - ta touha je Boží, ale zlý ji zneužívá. Augustin říká: „Nepokojné je srdce člověka a nepokojný je i svět kolem nás, dokud znovu nespočine v Bohu.“ **Hřích je to, co vyhnalo Boha z tohoto světa, z našich srdcí**. Nedávno jsme měli s dětmi náboženství. Vznikla tam zajímavá myšlenka, že Adam s Evou, když žili v ráji a bylo tam všechno krásné a nádherné - byla tam ta harmonie vztahů. Člověk byl rád z Boha, že má jeho přikázání, že to může žít i v mezilidských vztazích, vůči celému stvoření. **Ta harmonie se ztratila tehdy, kdy člověk Boha neposlechl**. Nezměnilo se nic navenek. Nezatměla se obloha. Nezačaly blesky a hromy. Pokazilo se něco uvnitř. A v té chvíli ráj už nebyl rájem, když člověk toto udělal. **Ale v té chvíli se změnil v peklo**. A proto Bůh vyháň člověka z tohoto narušeného ráje. Protože On nechce, abychom v tom pekle zůstali. **A dává nám novou cestu k záchraně, kterou se stává On sám**. Známe to moc dobře z našich vztahů. Prožíváme něco hezkého, rozumíme si, a potom do toho vstoupí něco, kdy si ublížíme a navenek se nezkrví naše tvář nebo něco dalšího, ale vnímáme v srdci – uvnitř - že to není ono. Toto chce Bůh uzdravit. Proto jsme v neděli četli v evangeliu příslib a naděje uzdravení. **Právě ta viditelná pomoc a naděje v Ježíši Kristu, který se stal jedním z nás**. Silvano Fausti,

jeden exegeta, napsal, že **Ježíš Kristus je Syn Boží**. Je první a poslední, protože On zná a žije tuto Lásku Otce, na kterou jsme my zapomněli. On nám ji připomněl, abychom my ji přijali. A po Něm jsou všichni nějak posláni, aby Jej přijali jako bratra a toto se nějak snažili žít. **A potom mají moc se znovu stát Božími dětmi a znovu prožívat, proč si nás Bůh stvořil a povolal**.

A tehdy, když je srdce člověka očištěné, když znovu nějak pravdivě Boha zakusí, prožije, přijme, potom je nejenom prostor přijmout Boha, ale i pravdivě Ho nést v Jeho touze druhým. Bez jakékoli pokřivenosti, narušenosti. A proto je dobře, že jsme přede mší svatou zpívali ten hymnus k Duchu Svatému. Ježíš říká svým učedníkům: „On, Duch Svatý, vás uvede do plné pravdy.“ Ne do nějaké teorie. Ale aby se náš vztah s Bohem znovu pročišťoval, proměňoval. **Skrze náš život, abychom ho mohli zjevovat druhým**. Jako věrné evangelium. Jedna žena, po svém obrácení říká, že si vždycky myslela, že když žije s Bohem nebo když s Ním bude, bude On ten, kterému bude muset věnovat jakýsi boční prostor, který ji bude ubírat prostor, aby byla se svými blízkými. Ale říká: „Potom, kdy jsem s Ním žila opravdu otevřeně a upřímně, tak jsem si uvědomila, že **Bůh není ten, kdo mi bere mou lásku k blízkým, ale učím se u Něho milovat tak, jak miluje On**.“ To slyšíme v kněžském svěcení nebo i v manželském slibu: „**K tomu, at' mi pomáhá Bůh**.“ Často na to zapomináme. A je to častým kamenem úrazu našich vztahů. Myslíme si, že jsme věřící a bereme to do svých rukou. A Bůh má s námi tu trpělivost, když znovu narazíme a znovu si to uvědomíme. Znovu nás to vede na kolena, kdy si znovu uvědomíme: „Pane, zase tady jsem byl hodně sebevědomý. Tady jsem si myslel, že já jsem jako TY a zapomněl jsem na Tebe, a tohle jsou ty plody, které sklízím.“ **Bůh nás neodsuzuje, ale Bůh dává novou a novou šanci**.

To je Evangelium. **Přijmout Boží lásku a vnímat ji v sobě, ve vztazích a ve všem** a dovolit Bohu, abych já ji prožíval, **abych ji vnímal a dával dál**. Jak říká Alžběta od Nejsvětější Trojice: „Bože, mám Tě ráda. Prosim Tě za ty lidi, za to a ještě za tohle to.“ A Bůh jí říká: „Všechno to vidím, je dobře že za to prosíš, ale **toto chci udělat skrze tebe - skrze tvoje ruce, skrze tvoje ústa**.“ Můžeme se modlit třeba za to, aby lidé nezůstali osamoceni. Možná Pán Bůh po mně konkrétně chce: „**Tak dobře, zvedni nohy, pojď za nimi, navštív je a obejmi je. Stav se za nimi, věnuj jim svůj čas**. I skrze tebe, který jsi svátostina lásky, oni mohli tuto moji lásku zakusit.“ A v evangeliu je napsané: „Až druzí budou vidět vaše dobré skutky, skrze svátostnost vašeho života, pak začnou velebit Boha.“ Nemusí to být nic nadpřirozeného, nemusí to být zázraky. Svátý apoštol Pavel hezky říká: „**At' jete, či pijete, at' cokoli děláte, všechno dělejte ve spojení s Pánem**.“ Elias Vella to hezky shrnuje ve své knize – Život pod vládou Kristovou: „**To není něco co nám bere naši důstojnost, ale je to to, co nám naši důstojnost a důstojnost našich vztahů dává a vrací**.“ Silvano Fausti hezky napsal: „Toto je apoštolskost Církve. To je mise, která se rodí z Lásky Boha Otce ke všem jeho dětem skrze Ježíše Krista, kterého vidíme.“ **Proto je třeba každý den číst evangelium. Každý den se seznamovat s Ježíšem Kristem**. A končí v lásce synů k Otci a mezi nimi navzájem. V tom dnešním evangeliu jsme slyšeli, že žeň je hojná. **Touha po lásce, touha po dobru je v srdci každého člověka, v srdce každého z nás**. Ale Pán Ježíš nám říká: „Dělníků je málo.“ Málokdo je ten, kdo se do díla Lásky chce zapojit. Pán Ježíš říká také: „**Vezmi svůj kříž a následuj mě**.“ A někdy to stojí mnoho. **Vidíme, kolik cesta lásky stála Pána Ježíše – stačí se podívat na kříž. Ale závěr této cesty není prázdnota, není fiasko, není destrukce, ale nový život**.

Svátý apoštol Pavel o tom ve své teologii často mluví: „S Kristem umírat, abychom s ním vstali k novému životu.“ **Starý život v nás má umřít, abychom se narodili k životu novému**. To neznámená, že když jdeme takto se srdcem na dlaní, s Kristem – tak, že nás všichni přijmou s otevřenou náručí. Ale vnímáme – i u Krista – to nepochopení, to omítnutí. Svátý Jan píše: „Mezi vlastní přišel, vlastní ho nepřijali.“ Ježíš neslibil, že nikdy nebudou překážky, že nás vždycky přijmou. Že když to budeme dobře myslet, že když opravdu žijeme s Bohem, snažíme se Ho druhým přinášet ve svých životech, ve svých vztazích – že nás budou vždycky přijímat. On říká: „**Já vás ve své lásce neopustím**.“ Na druhou stranu – **nenechat si v tom odmítnutí vzít pokoj a lásku**, když se snažím to dělat poctivě, ale přesto nejsem přijat. Proto Pán Ježíš říká: „**At' se váš pokoj vrátí k vám**.“ **Nenechte se vtáhnout do nenávisťi nebo distance vůči druhým lidem**. Když tam říká – „Setřeste si prach ze svých nohou.“ – to není, že ten druhý je

pro mě špinou, že on je mně ukradený, lhostejný. Ani to ve mně nemá vyvolávat hněv, nenávisť vůči těm, co mě odmítli. **Ale právě očistění v Bohu, očistění našeho srdce nás má vést k tomu, aby se naše srdce neuzavřelo vůči druhým.** Svätý Jan říká: „Bože odpusť jim, oni nevědí co činí.“ Syn to volá v bolesti k Otci, ale **nechává svou náruč - svoje srdce stále otevřené.**

Bratři a sestry, ptáme se v současnosti: „Jak Boha přinášet těm druhým, jak o Něm dát vědět. Jak prostě dobře žít svůj život?“ Matka Tereza dávala svým krásným životem radu a výzvu k následování: „**Miluj upřímně Boha. Žij upřímně svůj vztah s Ním. A také žij upřímně svou lásku k druhým. Tak jak to žije Pán Ježíš.**“ To je nejlepší evangelizace. Ta nejlepší apoštolskost a mise. Je Kristus ve tvém životě? Když nebudeš vědět co a jak udělat – bude Ježíš skrze tebe přicházet. AMEN.

Sbirka: Po uhrazení nutné režie poutě NJ jsme darovali **12 200 Kč na pomoc Domácí Péči Maria Hodonin a 5 000 Kč na pomoc hospici Duha Hořice.** Poděkování patří také místnímu faráři P. Mariuszovi Leszkovi SAC a farníkům z Olešné, kteří vše velmi dobře a obětavě organizačně připravili. A především: „**Pán Bůh zaplat' za každodenní modlitby svatého růžence na úmysl Nového Jeruzaléma.**“

Představení hlavního celebranta NJ v Kunštátě, kterým je P. ThLic. Tomáš Vyhnálek OMI, farář v Českých Velenicích, Dvorech nad Lužnicí, Krabonoši, Rabšachu a Suchdolu nad Lužnicí:

Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působiště: Je mi 46 let a pocházím ze Znojma. Mám o rok mladšího bratra. Z rodičů již žije pouze moje maminka. Celé své dětství i mládí jsem prožil v krásném královském městě Znojmě, kam se pokaždé rád vracím. Po maturitě, v 18 letech, jsem vstoupil do řádu Misionářů oblátů Panny Marie Neposkvrněné. Studoval jsem a posléze i působil v různých zemích Evropy a nyní aktuálně sloužím na hranici s Rakouskem v Českých Velenicích. **Otče co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů?** Asi si ani plně neuvědomuji, co vše mi rodiče dali do vínku svou výchovou. Jedna věc, která je podstatná, je určitě nebojácnost v názorech, umět si stát za svým a nepřizpůsobovat se většině.

Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem? Má rodina se pohybovala v prostředí „skryté církve“, a kněží, s nimiž jsem se tam setkával, pro mě byli velkým vzorem života, nejvíce pak biskup Stanislav Krátký. **Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem?** Vedle biskupa Stanislava, to byl později také kardinál Špidlík, který mě doprovázel během římských studií. **Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější?** Na to je jednoduchá odpověď - **mši svatou.** Nejkrásnější chvíle jsem prožil při mši svaté. **Co může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí?** Být sám sebou, autentický, na nic si nehrát, přestat se přetvařovat. Žít upřímně svůj vztah k Bohu a jak říkal svätý František svým bratřím: „Hlásejte evangelium stále, a pokud je to nezbytné, tak také slovy.“

Co vidíte jako důležité, na co kladete důraz ve Vaší práci, ve svém životě? V mém poslání se snažím doprovázet mně svěřená farní společenství na cestě k budoucnosti. Víím, že s největší pravděpodobností, až jednoho dne budu poslán jinam, do těchto farností již další kněz nepůjde, a tak se snažím, aby si farníci uvědomili svou vlastní odpovědnost za společenství a byli schopni společně prožívat živou víru, i když tam kněz bude jezdit jednou za dva, či tři týdny. Je to realita, kterou nemá cenu ignorovat, ale na kterou je třeba se naopak připravit. Zároveň mě taková pastorační práce, jako misionáře, velmi baví. **Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky na pouti NJ v Kunštátě?** Výtěžek této naší sbírky bych rád využil na opravu kostela v Krabonoši, který se nachází na hranici s Rakouskem. Během komunismu ho zabrali pohraničníci a nikdo jiný tam nesměl. Ti ho zničili tak, že zůstaly jenom zdi a střecha a já se ho nyní snažím s dalšími nadšenci zachránit, aby zůstal takovým mementem historie, která se na něm tak nešťastně podepsala. **Kde vás nejvíc „tlačí boty“?** Jsem občas smutný z toho, když vidím určitou zaostalost církve v České republice. Chybí nám těch 40 let, kdy jsme byli izolováni od celosvětové církve. To se pak projevuje v různých konkrétních případech, kdy nám ujíždí vlak, a my řešíme různé žabomyší války, místo abychom byli **nositeli Kristova POKOJE,** který dnešní společnost tolik potřebuje. **Co Vám udělalo v poslední době radost?** Prožívání velikonočních svátků, kdy jsem po obřadech viděl některé lidi, kteří odcházeli naplněni Duchem Svatým. Myslím, že to je to nejdůležitější - nepočítat pořad, kolik nás ubývá,

ale uvědomit si, co si každý jednotlivý věřící odnáší ze mše svaté **Co je pro rodiny podstatné, co potřebují, čím může církev rodinám pomáhat, jak to prožíváte ve své službě?** Nejdůležitější je vzájemná láska, pracovat na ni, dít se pro ni, bojovat za ni. Když je v rodině láska, pak se zvládnou i všechny možné problémy a nedokonalosti jednotlivých členů. Církev by měla dávat co nejvíce příležitostí k čerpání z nekonečné studnice LÁSKY. Neměla by vytvářet překážky, ale naopak hledat způsoby, aby se k této studnici dostal každý, kdo potřebuje a žízni po lásce ve svém životě.

Pozvánky a oznámení.

Křižanov: Kostel sv. Václava je otevřen k **modlitbě věřících** každý den od rána do večera. **Každou neděli od 15 – do 17 hodin** je zde přítomen místní farář P. Josef Pohanka a nabízí věřícím přijetí svátosti smíření (sv. zpověď) nebo duchovní rozhovor.

Slavkovice: Poutní kostel Božího milosrdenství: **svatá zpověď v sobotu a v neděli od 14 do 17 hodin, na první a třetí sobotu v měsíci již od 10 hodin.**

Duchovní služba v Nemocnici Nové Město na Moravě - katolický kněz, P. Sylwester Jurczak, nemocniční kaplan - svátost nemocných, svátost smíření, sv. přijímání, rozhovor s pacientem. Telefonický kontakt: **733 741 473.**

Švařec – kaple Nejsvětější Trojice: Tichá adorace 30. 6. 2023 od 18 – 19 hodin.

24. pěší pout' na Velehrad. Severozápadní proud (**Do tohoto společenství jsou pozváni a účastní se ho poutníci z oblastí kolem měst a míst: Sebranice u Litomyšle, Bystré, Žďár n/Sáz, Nové Město na Moravě, Bystřice, Olešnice, Kunštát, Letovice, Boskovice, Ruprechtov.**) Jsou také zváni všichni ostatní, kteří chtějí poznat trasu která vede krásnou krajinou: Českomoravská vysočina, Boskovická pánev, Moravský kras, Dražanská vrchovina, Ždánický les, Chřibý. Začíná se **v neděli 18. 8. ve 13 hodin v Radešinské Svatce** – pod vedením Tomáše Mahela – je třeba se u něj přihlásit. Ve **Vítochově bude v 19 hodin mše svatá. Vítochov v pondělí 19. 8. V 11,30 hodin** – žehnání poutních křížků novým poutníkům a požehnání na cestu ze starobylého, krásného poutního cyrilometodějského Vítochova přes Vír (sv. Sedmipočteníci) do **Olešnice. V úterý 20. 8. ráno z Olešnice** přes Letovice **do Boskovic** **Ve středu 21. 8. z Boskovic** přes Sloup, Senetářov **do Ruprechtova** **Ve čtvrtek 22. 8. z Ruprechtova** přes Kučerov do **Milonic** **V pátek 23. 8. z Milonic,** přes Koryčany, horu sv. Klimenta **do Boršic** **V sobotu 24. 8. posílení poutníky, kteří přijedou za námi autobusy z Boršic na Velehrad. Mše sv. s P. Miroslavem Suchomelem je v 10:00 hodin.**

Je třeba se přihlásit co nejdříve u jáhna Ladislava Kince na níže uvedených kontaktech. Záloha na dopravu zavazadel, pití na cestě a další – 200 Kč, děti 100 Kč (děti z početných rodin a jejich rodiče neplatí – díky podpoře dobrodinců).

Sobotní pout' autobusem na závěrečnou etapu 24. pěší poutě na Velehrad - 24. 8. 2024 – do Boršic a společná poslední etapa na Velehrad. Záloha 300 Kč. Také na tuto pout' je nutné se co nejdříve přihlásit u jLK.

Vídeň. V neděli 15. září 2024 pořádá zapsaný spolek Prosetínské hřbitovy výlet do Vídně. Plánujeme navštívit - centrální hřbitov, císařský palác, kostel Panny Marie a sv. Karla, muzeum bl. Restituty. Cena místa v autobuse: 500 Kč, dítě (s platným průkazem totožnosti) 100 Kč + ceny vstupů. Přihlášky u jLK.

Plán poutí na rok 2024: 21. září – XXI. pěší smírná pout' P. MUDr. Ladislava Kubíčka; 26. – 28. října – Severní Čechy

Plán poutí NJ na rok 2024: září – Pavlov

říjen – Křoví; listopad prosinec (300.) - Olešnice.

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - kdo dřív přijde...

Srdečné pozvání na 295. pout' NJ do Heřmanova v úterý 13. srpna 2024 v 18 hodin – hlavní celebrant – Mons. ThLic. Václav Slouk, farář v Brně Komárově, probošt kapituly, prezident diecézní Charity, atd..

Pán Bůh zaplat' za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 7. 2024. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Občasník - **zpravodaj Nový Jeruzalém**; Vydává: Řím. katolická farnost Rovečné, 592
65 Rovečné 14, www.rovecne.farnost.cz
Zodpovědný redaktor: jáhen Ladislav Kinc, kinc@dieceze.cz, 606948970